

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aslihan Nazli Ayalti

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 41, stk. 1, i den i Bruxelles den 23. november 1970 udfærdigede tillægsprotokol til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, undertegnet i Ankara den 2. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen (herefter »tillægsprotokollen«) og/eller artikel 13 i Associeringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 (herefter »afgørelse nr. 1/80«) til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der er omfattet af retsstillingen i henhold til artikel 6 i afgørelse nr. 1/80 betinges af, at familiemedlemmet inden indrejsen godtgør at være i stand til at kommunikere på elementært tysk?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring⁽¹⁾ da til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?

⁽¹⁾ EUT L 251, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Salzburg (Østrig) den 14. november 2012 — Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH mod Land Salzburg

(Sag C-514/12)

(2013/C 63/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Salzburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH

Sagsøgt: Land Salzburg

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen⁽¹⁾ til hinder for en national ordning (konkret § 53 og 54 i Salzburger Landesvertragsbedienstetengesetz, lov om funktionæransættelse ved delstaten Salzburg), hvorefter en offentlig arbejdsgiver ved

fastsættelse af skæringsdatoen for oprykning fuldt ud medregner uafbrudte tjenesteperioder, som ansatte har tilbagelagt hos arbejdsgiveren, med henblik på fastsættelse af skæringsdagen for oprykning, hvorimod tjenesteperioder, som ansatte har tilbagelagt efter en bestemt alder hos andre offentlige eller private arbejdsgivere — i Østrig eller andre EU- eller EØS-stater — kun delvist medregnes med henblik på oprykning til et højere løntrin?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5.4.2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Bonn (Tyskland) den 21. november 2012 — Mömax Logistik GmbH

(Sag C-528/12)

(2013/C 63/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Bonn

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mömax Logistik GmbH

Sagsøgt: Bundesamt für Justiz

Præjudicielt spørgsmål

Er en national lovgivning, hvorefter selskaber, der henhører under den pågældende medlemsstats lovgivning, kun er undtaget fra de bestemmelser, der henvises til i artikel 57, stk. 1, i direktiv 78/660/EØF⁽¹⁾, om indhold, revision og offentliggørelse af årsregnskabet, såfremt modervirksomheden henhører under samme medlemsstats lovgivning og har udarbejdet koncernregnskabet i henhold hertil, forenelig med etableringsfriheden (artikel 49 TEUF)?

⁽¹⁾ Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25.7.1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Pordenone (Italien) den 28. november 2012 — straffesag mod Giorgio Fidenato

(Sag C-542/12)

(2013/C 63/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Pordenone

Tiltalt i straffesagen

Giorgio Fidenato

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er tilladelsen i henhold til artikel 1, stk. 2, i lovdekret nr. 212 af 24. april 2001, som fortolket i den nationale retspraksis, forenelig eller i strid med direktiv 2001/18/EF⁽¹⁾?
- 2) Navnlig, når medlemsstaten underlægger dyrkning af GMO'er en specifik tilladelse med henblik på at overholde det såkaldte sameksistensprincip, er denne specifikke tilladelse da også nødvendig hvad angår de på den fælles sortliste allerede optagede GMO'er?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Den Slovakiske Republik) den 28. november 2012 — Michal Zeman mod Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline

(Sag C-543/12)

(2013/C 63/14)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michal Zeman

Sagsøgt: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/477/EØF⁽¹⁾ (herafter »direktivet«), sammenholdt med direktivets artikel 3 og artikel 45, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter [om grundlæggende rettigheder], fortolkes således, at
 - a) de er til hinder for, at en medlemsstat vedtager en lovbestemmelse, som ikke tillader udstedelse af et europæisk skydevåbenpas i henhold til direktivets artikel 1, stk. 4, til indehaveren af en våbenlicens (en tilladelse til at besidde våben), der er udstedt til andre formål end sport og jagt, og som endvidere giver indehaveren ret til at besidde (og bære) et skydevåben, hvortil kræves udstedelse af et europæisk skydevåbenpas?

Og dette uanset, at:

b) det i henhold til (oprindelses)medlemsstatens lovbestemmelse er tilladt for indehaveren selv uden et europæisk skydevåbenpas at udføre dette våben fra denne medlemsstats geografiske område til en anden medlemsstats geografiske område, forudsat at meddelelsesforpligtelserne blot overholdes, idet denne indehavers stilling på ingen måde ændres i forhold til oprindelsesmedlemsstaten, uanset om der udstedes et europæisk skydevåbenpas (dvs. at denne indehaver blot skal opfylde selve meddelelsespligten)?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges, om direktivets artikel 1, stk. 4, har direkte virkning, således at en medlemsstat i henhold til denne bestemmelse er forpligtet til at udstede et europæisk skydevåbenpas til denne indehaver, når en lovbestemmelse i en medlemsstat ikke tillader, at der udstedes et europæisk skydevåbenpas?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares benægtende, spørges, om den kompetente myndighed er forpligtet til at fortolke medlemsstatens lovbestemmelse, således at:

- a) den ikke udtrykkeligt er til hinder for, at nævnte indehaver kan opnå et europæisk skydevåbenpas, men som
- b) fastsætter en fremgangsmåde for udstedelse af et europæisk skydevåbenpas alene til indehaveren af en våbenlicens (en tilladelse til at besidde våben), der udelukkende er udstedt med henblik på sport eller jagt,

så vidt muligt således at den kompetente myndighed også er forpligtet til at udstede et europæisk skydevåbenpas til indehaveren af en licens til at bære våben, som ikke er udstedt med henblik på sport eller jagt, såfremt dette er muligt som følge af direktivets indirekte virkning?

⁽¹⁾ EFT L 256, s. 51.

Appel iværksat den 5. december 2012 af Wam Industriale SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-303/10, Wam Industriale mod Kommissionen

(Sag C-560/12 P)

(2013/C 63/15)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Wam Industriale SpA (ved advocati E. Giuliani og R. Bertoni)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen